

Denizkızı Sevişleri

– Y.KIZILTAN · 28 Mart 2013

/// Kimler bağıladı bu ağırlıkları ayaklarıma?
Ve dik bir falezden iterlerken bedenimi deniz derinlerine
O Alçak gölgeler
Kimler alkış tutuyordu? Kahkahalarla...

Çürümüş yosun kokusuydu çünkü o an tek duyumsayabildiğim! ///

İnsanı derinden sarsan siyahındayım şu an denizin...

Gündelik tekdüzeliklere son!

Islak...
Soğuk...
Karanlık...

e zaten pek de sevememiştim oldum olası güneşli günleri
Tuzlu bir soluksuzluktur artık nefesim
Ve
Maharetli elleriyle bedenimi saran müren gözlü bir dilbere aittir
Soğuk karanlığın derinlerde çürüyecek sevdalı bedenim!

::

Batık adaları keşfediyorken altın boynuzda
Eski bir teleferiğin tepesinden çırılçıplak el sallayıverdi ilhamıma
Argos kralının çokbilmiş kızı prenses *İlsa

Kıskançlığından o an tutuluverdi güneş
Döktü onlarca kestane ağacı eprimiş yapraklarını karanlığa
Ve
Çürümelerin kösnül kokularıyla mumyalandı tüm Pierre Loti aşıkları

Yuvalarından ustaca çıkartılmış tüm meraklı gözler
Hiç bir şey görebilecek konumda değillerken dahi
Yine de kapatıldı üzerleri siyah çarşafarla

Ki
Prensesin
Yanıma gelebilmek için atacağı o ilk adımında tuzlu suya
Mümkün olamasın asla görebilme ihtimalleri
Müren gözlü bir Denizkızına dönüştüğünü

::

Derin karanlıklarda hiçbir renge inanılmaz asla
Sihri dokunuşlardadır aşkın
Konuşma engelli alfabetesiyle kekeleyip
Tutku mürekkebiyle tuzlu sulara yazılır tüm itiraflar
Kabarcıklar dolusu

Köpekbalığının yaratılışına kodlanmışken vahşetindeki bitimsiz kösnü
O derin karanlıklardaki canavar dişlerin ölümcül sevdasına
Bu yüzden
Satar her gece günahkar ruhunu Denizkızı

::

Haydi prenses
Uzat ellerini!

Sarsın tüm kılcallarımı kanının akışkan alevi
Unutsun katil ruhum derinlere yoldaş asırlık karanlığını
Çektirdiği tüm acıların günahlarını ferî sönmüş
Müren gözlerinde çıkartsın

Yalnız ikimiz olalım en derinlerde
Pragmatist dayatmacı değerlerinden tüm kara neşriyatının
Irak olsun ruhlarımız

Atlantis'i *yutan o dev istiridye muhteşem krallığımız
Yaşamsal gerçeklerimiz ise
Dirilecek ölü düşlerimiz olsun birer birer...

(Yıldıray Kızıltan)